

بسم الله الرحمن الرحيم
Devlet Başkanını Seçmek

Allah ^[Subhanehu ve Te'alâ] her Müslümana Allah'a î mân ettiği müddetçe, Allah'ın Şeriatî'ne boyun eğmeyi ve ister kişisel veya toplumsal hayata ilişkin olsun isterse devletlerarası hayata ilişkin olsun tüm işlerini ona göre yürütmesini emretmiştir. Allah ^[Subhanehu ve Te'alâ] şöyle buyurdu:

Aralarında hüküm

vermesi için Allah'a ve Rasulü'ne davet edildiklerinde, mü'minlerin sözü ancak "İşittik ve itaat ettik" demeleridir. İşte onlar kurtuluşa erenlerin ta kendileridir. ^[Nur 51]

ve şöyle buyurdu:

Aralarında Allah'ın indirdikleriyle hükmet ve Sana gelen

hakikati bırakıp da onların hevâlarına (arzularına) uyma! ^[Mâ'ide 48]

ve şöyle buyurdu:

Aralarında Allah'ın

indirdikleriyle hükmet ve onların hevâların uyma! Allah'ın Sana indirdiklerinin bir kısmından Seni saptırmalarından sakın! ^[Mâ'ide 49]

İslam Devleti yani Hilafet Devleti olmaksızın İslamî Şeriatin tamamen tatbik edilmesi mümkün olmaz. Fertler ibadet, yiyecek, giyecek ve ahlak gibi bazı hükümleri tatbik edebilirler. Yönetim nizamı, iktisad nizamı, hudud (hadler) ve cezalar nizamı, eğitim-öğretim nizamı, Cihad ve savaş işleri gibi İslamî hükümlerin kalanına gelince; bunların tamamı devletten başka hiçbir fert veya grup tarafından gerçekleştirilemez. İslamî olmayan laik (dinsiz) bir devlet tarafından yönetildikleri sürece kişisel olarak ifa edilen ferdi hükümlerin birçoğu dahi tatbik edilmemektedir. Nitekim İslam'a uygun olmayan ve Batılı hayat tarzını taklit etmeye çalışan öğretim programları ve medya araçları vasıtasıyla insanlar aksi yöne kanalize edilmektedir.

230 milyon nüfusunun 210 milyonu Müslüman olan İslam toprakları üzerindeki en büyük halkı Müslüman ülke olan Endonezya şu sıralar bir devlet başkanı seçmek üzeredir. Bu özellik Endonezya'yı Hilafet'in kurulmasına, İslam Ümmeti'nin tamamına liderlik etmeye ve tüm İslam topraklarını kendisiyle birleştirmeye lâyık kılmaktadır. Öyle ki hep beraber muazzam bir kuvvet haline gelerek İslam Akidesi esasına binaen ve İslamî Şeriatî tatbik etmek ve İslam Risaletini aleme taşımak üzere İslamî Ümmet, Allah ^[Subhanehu ve Te'alâ] nın şu kerim kavliyle tarif ettiği hale dönüşsün:

Siz, insanlar için çıkarılmış en hayırlı

Ümmetsiniz. Ma'rufu (iyiliği) emredersiniz ve münkerden (kötülükten) nehy edersiniz ve Allah'a î mân edersiniz. ^[Âi-i İmrân 110]

Bugün ülkeler arasındaki mesafe pek de sorun değildir. Tüm dünya, telekomünikasyon ve taşımacılık araçları sayesinde âdeta dev bir kent haline gelmiştir.

Müslümanlar Tek bir Ümmettir ve Tek bir Devlet olmalıdırlar. O da başkanlığını Halife'nin yaptığı ve Allah'ın indirdikleriyle hükmeden Hilafet'tir. Hiçbir Müslümanın bu Halife'nin emrinin dışına çıkması veya ona itaatsizlik etmesi, Rasulullah ^[SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem] in şu kavline binaen câiz değildir:

« » **Her kim (Halîfeye)**
itaatten elini çekerse, Kıyamet Günü'nde lehine hiçbir hüccet (delil) olmaksızın Allah ile karşılaşacaktır. Her kim de boynunda (Halîfeye) bey'at olmaksızın ölürse, cahiliyye ölümü ile ölmüş olur. ^[Muslim rivayet etti.]

ve şöyle buyurdu:

« » **İki halîfeye beyat verildiğinde onlardan sonrakini (ikincisini) öldürün.** ^[Muslim rivayet etti]

Mekke'den hicret ettiğinde Rasulullah ^[SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem] in yazdığı Medine Vesikası'nda şöyle geçti:

»

...

...

.

« **Rahman ve Rahîm Olan Allah'ın İsmiyle. Bu, Nebî Muhammed SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem'den, Kurayşlı ve Yesribli olan Mü'minler ve Müslümanlar ve onlardan sonra gelen ve onlara tâbi olan ve onlarla birlikte Cihâd edenler arasında bir yazıdır. Şüphesiz onlar (diğer) insanlardan ayrı olarak Tek bir Ümmettirler... ve şüphesiz Mü'minler (diğer) insanlardan ayrı**

olarak birbirlerinin mevâilileridirler (dost ve yardımcılarıdır)lars)... ve şüphesiz Mü'minlerin silmi (barışı) tektir. Bir mü'min, Allah yolunda savaşta diğer mü'minden ayrı olarak barış yapmaz.

Dört Muctehid İmâm ^[Ebu Hanife, Şafî, Hanbel, Mâlik] şu hususta ittifak ettiler:

»

«

İmâmet (Hilâfet) bir farzdır ve şüphesiz

Müslümanların, Dinin şiarlarını (esaslarını) ikame edecek ve zâlimlerden mazlumların hakkını alacak bir İmâma (Halîfeye) sahip olması gerekir. Bundan dolayı Müslümanların tek bir vakitte tüm dünya üzerinde – ister ittifak etsinler ister infirak (ihtilaf) etsinler- iki imâma (Halîfeye) sahip olmaları câiz değildir.

Müslüman olmayı kabul etmiş Endonezya halkı için laik (dinsiz) Küfür sistemlerinin, rıza göstermedikleri halde üzerlerine tatbik edilmesi, Allah ^[Subhanehu ve Te'alâ] dan gelen yegâne sahih nizam olduğu halde İslamî Nizam'dan ayrılmaları ve ondan uzaklaşmaları ne kadar da tuhaf ve yakışıksızdır. Allah ^[Subhanehu ve Te'alâ] bu konuda şöyle buyurdu:

Bugün sizin için Dininizi kemâle erdirdim ve

üzerinize olan nimetimi tamamladım ve sizin için din olarak İslam'dan razı oldum. ^[Mâ'ide 3]

ve şöyle buyurdu:

Artık benden size hidayet geldiğinde, her kim Benim hidayetime tâbi olursa ne sapar ne de bedbaht olur. Her kim de beni zikretmekten (risaletimden) yüz çevirirse şüphesiz onun sıkıntılı bir hayatı olacak ve biz onu, Kıyamet Günü kör olarak haşredeceğiz. ^[Tâ-Hâ 123-124]

Rasulullah ^[Sallallahu 'Aleyhi ve Sellem] ise şöyle buyurdu:

«

» *Yeryüzünde tek bir haddin (şer'î cezanın)*

tatbik edilmesi, yeryüzünün ehli için kırk sabah boyunca yağmur yağmasından daha hayırlıdır. ^[Nesâî ve İbn Mâce rivayet etti]

Devlet başkanının İslam'daki seçimine ilişkin hükümler ile laik sistemlerdeki seçimine ilişkin hükümler arasında fark vardır. Laik sistemlerde insanların yasamasına dayanan yasaların uygulanmasıyla seçilir ve bu Allah'ın Şeriatî'ne aykırıdır.

İslam'da hakimiyete yani kanun yasama yetkisine gelince; bu ancak Allah ^[Subhanehu ve Te'alâ] ya aittir. Devlet başkanı da dahil hiçbir insanın haddine değildir. Çünkü devlet başkanının Ümmet tarafından seçilmesi ancak onun Allah'ın hükümlerini infaz etmesi içindir. Devlet başkanı Kur'an'a, Sünnet'e ve bu ikisinin irşad ettiklerine (Sahabe İcmaî ve Kıyas'a) dayalı İslamî Şeriatin hükümlerinden benimsemek zorundadır. O bunları, tercih edilmiş bir görüş olarak itibar ederek devletin yasaları haline getirir ve insanların işlerini bunlarla yürütür. Ubade İbn es-Samî'ten şöyle dediği rivayet edildi:

«

» *Rasulullah Sallallahu 'Âleyhi ve Sellem'e*

kolaylıkta ve zorlukta, işitmek ve itaat etmek üzere bey'at ettik. ^[Buhari ve Muslim rivayet etti]

Buna binaen İslam'ın Siyâset Nizamında devlet başkanı, halkın hakimiyeti değil Şer'î hükümlerin hakimiyetinin tahakkuku için Ümmetin otoritesinin boyutlarından bir boyuttur. Ümmet veya halk yani Müslümanlar kesin bir etkendir. Tatbik edilmesi gereken şer'î hükümler mi olmalı veya diğer tâğutî hükümler mi? Beşer ürünü yasalar mı yoksa Allah'ın indirdikleri mi alınır? Hangisi? Bir devlet başkanı seçilirken şu hususların göz önünde bulundurulması gerekir:

1. Seçmek üzere bir devlet başkanının haiz olması gereken in'ikad (temel) şartları toplanır. Bunlar ise şöyledir: Müslüman olmalıdır (Müslüman olmayanın yönetici olması haramdır), erkek olmalıdır (kadının yönetici olması haramdır), (çocuk değil) bâliğ olmalıdır, (deli değil) akli başında olmalıdır, (sadece İslamî hükümleri tatbik etmek oluşturan bir vasıf olarak) âdil olmalıdır, (köle değil) hür olmalıdır, bir devlet başkanı olarak kendisine verilmiş emaneti yüklenmeye kâdir olmalıdır... Bunların hepsinden sonra, evvelâ muctehid olması, cesur olması, Kurayşî olması ve siyâsî yeterliliğe sahip olması gibi efdaliyet şartlarına haiz olunması daha ehvendir.
2. Ülkenin otoritesini korumaya ve kâfirlere bağımlılıktan kurtarmaya kâdir olmalı ve yalnızca Müslümanlara dayanmalıdır. Bir diğer ifadeyle devlet başkanı, yabancı nüfuzdan sıyrılıp gerçek bağımsızlığı oluşturabilmeye güç getirebilmelidir. Sadece muhalefet etmekle yetinmemeli, bilakis yabancı güçlerin etkisinden ve hegemonyasından ister toplumsal veya siyâsî olsun, ister ekonomik veya güvenliğe ilişkin olsun yada isterse bir başka şekilde olsun tam olarak kurtulmalıdır. Bu hususta Allah ^[Subhanehu ve Te'alâ] şöyle buyurmaktadır:

Ey îmân edenler! Allah'a itaat edin ve Rasule

itaat edin ve sizden olan emir sahiplerine de itaat edin! [Nisa 59]

[] sizden olan lafzı, mü'minlerden olan anlamına gelmektedir. Nitekim buna muhatap olanlar onlardır. Allah [Subhanehu ve Te'alâ] şöyle buyurdu:

Allah, mü'minler aleyhine kâfirler için asla bir yol vermeyecektir.

[Nisa 141]

Güvenliğe gelince; seçilen devlet başkanı, ülkenin iç ve dış güvenliğini sömürgeci devletler sayesinde değil kendi halkı sayesinde sağlamalıdır. Sömürgeci devletlerin ordu veya güvenlik kuvvetleri üzerinde herhangi bir etkilerinin bulunmasına veya ülkede askerî üsler kurmalarına veya iç güvenlik politikasına müdahale etmelerine müsaade etmemelidir.

3. Tamamen ve dâima İslamî Şeriatı tatbik etmelidir. Nitekim Allah [Subhanehu ve Te'alâ] şöyle buyurdu:

Şüphesiz hüküm ancak Allah'a aittir. O size Kendisinden başkasına ibadet etmemenizi emretmiştir. [Yûsuf 40]

Ve şöyle buyurdu:

Hayır! Rabbine

and olsun ki, onlar aralarında çıkan ihtilaflarda seni hâkem tayin edip sonra da verdiği hükme, işlerinde hiçbir sıkıntı duymaksızın tam bir teslimiyetle teslim olmadıkça îmân etmiş olmazlar. [Nisa 65]

4. Dünyada halkı Müslüman ülkeleri birleştirmek için yoğun çaba sarf etmelidir ki birlikleri ve kuvvetleri, tüm dünya üzerinde İslamî Hilâfet liderliğinde gerçekleşsin. Mü'minler birbirlerinin kardeşidirler. Hepsisi de tek bir beden gibidirler. Öyleyse nizamlarını ve liderliklerini birleştirmelidirler. Rasulullah [Sallallahu 'Aleyhi ve Sellem] şöyle buyurdu:

«

» İki halîfeye beyat verildiğinde onlardan sonrakini (ikincisini) öldürün.

[Muslim rivayet etti]

Birlikleri sayesinde kuvvetlilik oluşur ve merhametleri yeryüzüne egemen olur. Irak'ta, Afganistan'da, Filistin'de ve diğerlerinde açığa çıktığı gibi sömürgeci kâfir devletlerin hegemonyası, zulmü ve sömürgeciliği Müslümanların topraklarından def edilir.

Sonuç olarak mesele, Ümmete havale edilir. Ülkenin zalimlerin ellerine teslim edilmesine ve İslamî Şeriat yok sayılarak laik sistemin kontrolü altında kalmasına izin verilmeli midir? Kaos devam mı edecek yoksa bunun aksine mi olacak? Yani Şeriate kâim olarak güvenliği, refahı ve adaleti sağlayacak îmânlı yöneticiler seçilecek midir? Kezâ onlara havale edilmiştir ki, Müslümanların toprakları şu an olduğu gibi parçalanmış ve Irak'ta, Afganistan'da, Filistin'de ve diğerlerinde olduğu gibi zillate düşürülmüş olarak mı kalacaktır, yoksa İslam'ın ve Müslümanların izzetini yükseltecek şekilde bunun aksine vahdet mi olacaktır?

Dolayısıyla Endonezya'daki Müslümanlar başkanlık seçimini, otoritenin sahipleri olarak bu şekilde değerlendirmelidirler. Yukarıdaki şartlara haiz bir devlet başkanına sahip bulunmalıdırlar. Laik sistemler yerine, her açıdan infaz etmek ve İslamî Hilâfet'in gölgesi altında vahdeti gerçekleştirmek gâyesiyle İslamî Şeriatı kurmak üzere onu hazırlamak ve seçmek için çalışmalıdırlar.

Ey Müslümanlar! Zaman bu zamandır. Öyleyse hayra koşun. Çünkü şer bir yol üzerinde koşmak ancak günahların bâki kalmasına yardım eder.

Öyleyse Allah [Subhanehu ve Te'alâ]'nın şu kavlini göz önünde tutalım:

Ey îmân edenler! Allah ve Rasulü sizi, size hayat verecek şeye davet ettikleri zaman icabet edin! Bilin ki Allah, kişi ile kalbi arasına girer ve siz şüphesiz O'nun huzurunda toplanacaksınız. [Enfâl 24]

Hizb-ut Tahrir

Endonezya

H. 11 Rabi'ul Âhir 1425

M. 31 Mayıs 2004

Hizb-ut Tahrir resmî web sitesi:

Hizb-ut Tahrir / Türkiye Vilayeti resmî web sitesi:

Hizb-ut Tahrir / Endonezya resmî web sitesi:

www.hizb-ut-tahrir.org

www.al-ummah.org

www.al-islam.or.id